Donderdag 11 Juli 1946 | DAGBLAD | 63ste Jaargang No. 4857

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve s Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Telef. 1858, Postbus 80, Willemstad.
Redactie-adres Conscientiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Conscientiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I.
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Veiligheidsraad neemt geen genoegen met Russisch veto.

USA laat Duitse bezittingen aan Oostenrijk.

Grieks-Albaanse schermutselingen.

BUITENWONE VERGADERING VAN OOSTENRIJKS PARLEMENT

door
Lynn Heinzerling.

Lynn Heinzerling

De Oostenrijkse Kanselier Leopold Figl heeft te kennen gegeven, dat zijn regering gekant is tegen het Russische plan om een groot deel van de Oostenrijkse industrie te beheersen. Voor een buitengewone vergadering van het Parlement zeide hij, dat de enige Duitse bezittingen in Oostenrijk waarop de Russen of andere bezettende mogendheden recht hebben, de bezittingen zijn die wettig verkregen werden vóór de Duitse naasting in 1938.

De krachtige Socialistische Partij sloot zich aan bij Figls Volkspartij om het standpunt der regering te steunen. De kleine communistische fractie in het Parlement — in totaal vier leden — diende een resolutie in waarin men een ander standpunt te kennen gaf, doch deze resolutie werd verworpen; alleen de vier Communisten stemden ervoor.

Figl zeide dat volgens de mening van de Oostenrijkse regering slechts zulk bezit in Oostenrijk kan worden beschouwd als Duits bezit, dat wettig verkregen werd vóór 1938. Voorts zeide hij, dat de regering weigert iets te beschouwen als vroeger Duits bezit, wat de Duitsers verkregen hebben door manipulaties na 1939, zelfs indien de Oostenrijkse eigenaar voor het geweld moest bukken en zijn bezit verkopen aan de Duitsers onder politieke druk. En zelfs het bezit dat door de Duitsers werd verkregen vóór de „Anschluss" moet worden gezien in het licht van de Moskou-verklaring alvorens voor schadeloosstelling beschikbaar te worden gesteld.

In de Moskou-verklaring werd gezegd, dat Oostenrijk een vrije, onafhankelijke democratie zou worden en dat voldoende rijkdommen aan het land gelaten zouden moeten worden om zijn heropbouw mogelijk te maken en vredes-economie veilig te stellen. Hij zeide, dat de banken en verzekeringsmaatschappijen niet kunnen worden beschouwd als Duits bezit aangezien zij zich over alle zones uitbreiden en dus niet het exclusieve bezit van een bezettende mogendheid kunnen worden.

Economisch, zo zeide hij, behoren de banken en verzekeringsmaatschappijen minder aan Duitse aandeelhouders dan aan Oostenrijkse inleggers en premiebetalers. Figl zeide, dat de Russische definitie van de Duitse bezittingen in Oostenrijk „het hart van de quaestie niet raakte" (Wenen, (AP) 10.7).

GULLE GESTE VAN DE VERENIGDE STATEN.

Generaal Mark Clark, opperbevelhebber der Noordamerikaanse strijdkrachten in Oostenrijk, deelde aan de Oostenrijkse regering mede, dat de Verenigde Staten bereid zijn hun aandeel van de Duitse crediteten in Oostenrijk op te geven en alle Duitse bezittingen in de Noordamerikaanse zone aan Oostenrijk over te dragen.

Als volgt schreef de Generaal aan Kanselier Leopold Figl: „Het is mij een genoegen U mede te delen, dat de President van de Verenigde Staten als een der ondertekenaars van de overeenkomst van Potsdam mij opdracht heeft gegeven om de Oostenrijkse regering te lichten, dat de Noordamerikaanse aandeel in de thans bereid is onderhandelingen te voeren met de andere Geallieerde regeringen en met de Oostenrijkse regering teneinde te geraken tot de opgeving van het Noordamerikaanse aandee in de Duitse bezittingen in Oostenrijk. De Noordamerikaanse regering wenst thans aan de Oostenrijkse regering als curatrice alle Duitse bezittingen over te dragen die zich thans in wezen in de Noordamerikaanse zone bevinden". Clark zeide voorts, dat, hangende de onderhandelingen met de andere mogendheden, de Oostenrijkse regering dergelijke bezittingen onmiddellijk mag gebruiken voor de heropbouw in Oostenrijk zonder vrees voor de verwijdering van fabrieken en materiaal uit de Noordamerikaanse zone in Oostenrijk, doch met bepaling dat de quaestie van het eigendomsrecht later zal worden geregeld.

De brief besloot met te zeggen: „De Noordamerikaanse regering wenst ook duidelijk te maken dat zij geen physieke overdracht zal erkennen van bezittingen gelijk bedoeld in de bepalingen van de Potsdam-overeenkomst, welke ook niet vallen onder de bepalingen van de verklaring der Verenigde Naties over de gedwongen overdracht en die Oostenrijk niet de soevereine beheersing laten van een onafhankelijk land over de hulpbronnen binnen zijn grenzen, gelijk voorzien in de Moskou-verklaring van 1943" (Wenen, (AP) 10.7).

GROMYKO VANGT BOT.

Rusland heeft voor de zesde maal zijn veto-macht in de Veiligheidsraad toegepast in een poging om te beletten dat Canada zal deelnemen aan de besprekingen van de Raad over de atomaire energie.

De Raad werd gewikkeld in een dispuut toen Herbert Evatt van Australië een resolutie voorstelde om Canada, dat lid is van de Commissie voor de Atomaire Energie, uit te nodigen om deel te nemen aan de besprekingen van de Raad over de atomaire energie. Gromyko verzette zich er onmiddellijk tegen en zeide, dat dit voorstel nieuwe quaesties opwierp zodat hij uitstel wenste. De Raad stemde echter met negen tegen één om Canada toe te laten. Alleen Rusland stemde tegen. Polen onthield zich van de stemming. Gromyko zeide toen dat zijn negatieve stem bedoeld was als veto.

Volgens hem was de quaestie er een van substantie waarop het veto dus van toepassing is. Francisco Castillo Nájera van Mexico, die thans Voorzitter van de raad is, besliste echter, dat de quaestie er een is van procedure zodat het veto niet toepasselijk is. Hij nodigde vervolgens Generaal A. G. L. McNaughton, den Canadesen vertegenwoordiger in de Atomaire Commissie, uit om zitting te nemen aan de tafel (New York, (AP) 10.7).

WAT „PRAVDA" ZEGT.

„Pravda" beweerde, dat de Noordamerikaanse en Britse bezettingszones in Duitsland toevluchtsoorden geworden zijn voor misdadigers en Hitleristische nakomelingen. Het blad somde verschillende organisaties op en beweerde, dat zij de Oekraïne en Wit-Rusland van de Sovjet Unie willen afscheiden (Moskou, (AP) 10.7).

UITSTEL BIJEENKOMST ALGEMENE VERGADERING

Franse berichtgevers zeiden, dat de Ministers van Buitenlandse Zaken den Verenigde Naties gevraagd hebben om de bijeenkomst van de Algemene Vergadering van 3 September tot 23 September uit te stellen.

De Ministers deden zulks in antwoord op een brief van den Secretaris der Verenigde Naties Trygve Lie waarin deze advies vroeg ten aanzien van de openingsdatum van de bijeenkomst. De Raad meent aan dat de vredesconferentie, welke op 29 Juli begint, op zijn minst zes weken zal duren. (Parijs, (AP) 9.7).

DE DEELNEMERS.

Franse kringen zeiden te verwachten, dat het aantal afgevaardigden op de komende Europese vredesconferentie 750 zal bedragen. Rusland heeft de leiding op de lijst met 180 man dan volgen de Verenigde Staten met 150 en Engeland met 110. De Fransen treffen voorbereidingen voor de toelating van 350 verslaggevers (Parijs, (AP) 10.7).

IRAK WIL MEEDOEN.

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Irak heeft een nota gericht aan de Britse Ambassade en de Noordamerikaanse en Russische Gezantschappen in Bagdad om te vragen of Irak ook mee mag doen aan de vredesconferentie (Bagdad, (AP) 10.7).

OVEREENKOMST WORDT NIET BEKRACHTIGD.

De Britse Minister van Staat Philip Noel Baker maakte in het Lagerhuis bekend, dat de Brits-Poolse financiële overeenkomst van 24 Juni niet bekrachtigd zal worden voordat de voorlopige regering van Warszawa een bevredigend bewijs geleverd heeft dat zij van plan is vrije en onbelemmerde verkiezingen te doen houden zodra zulks mogelijk is (Londen, (AP) 10.7).

Een communistische zegsman verklaarde, dat de militaire autoriteiten van de centrale Chinese regering een verscheping van voorraden van de Herstel-Organisatie naar de gebieden onder communistische beheersing in Noord-China en Mantsjoerije geblokkeerd hebben om politieke en militaire redenen (Peiping, (AP) 10.7).

FRANSEN ONTWERPEN NIEUWE GRONDWET

De leiders van de Franse wetgevende vergadering hopen thans het ontwerp van de nieuwe grondwet gereed te hebben tegen eind Augustus. De datum voor het referendum is voorlopig vastgesteld op 29 September en de verkiezingen welke Frankrijk ten slotte een vaste regeringsvorm zullen geven op 30 October (Parijs, (AP) 10.7).

BALKAN-GEVECHTEN.

Er worden gevechten gemeld langs de Grieks-Albaanse grens door een bericht van het officiële Albaanse Telegraafagentschap. Het bericht zeide, dat de moeilijkheden begonnen op 24 Juni met een „uitdaging van de zijde der Griekse monarchisten." Een Griekse patrouille zou de grens zijn overgestoken en op Albaans gebied hebben gevuurd op een Albaanse patrouille die haar gewone ronde deed. Op 27 Juni vond wederom een incident plaats toen een groep Grieken de grens overstak in een auto en door Billishta reden om de Albaanse stellingen in ogenschouw te nemen. Zij zouden uit het land zijn gejaagd. Op 4 Juli zouden 124 Helleense soldaten waaronder vier officieren gearriveerd zijn aan de Albaanse grens bij Boshanik Kakavia en de Helleense troepen versterkt hebben die zich reeds in dat gebied bevonden.

Volgens een bericht van het Bosnische agentschap zou dezelfde afdeling de volgende dag hebben gevuurd op het dorp Radat. Men mikte speciaal op de heuveltop waar een Albaanse post gevestigd was. Intussen zouden 40 Grieken in de Albaanse linies zijn doorgedrongen en twee lichte mitrailleurs hebben gevestgd in een tarweveld terwijl de Grieken de gewassen begonnen te maaien. Albaanse grensbewa- [illegible] ben verdreven, doch de Grieken begonnen te schieten met zwaar mitrailleur- en licht mortiervuur. Dezelfde dag vond nog een andere botsing plaats waarbij Albaanse grensbewakers werden gedood. (Beograd, (AP) 10.7).

ONTDOOK DE BELASTING.

Henry Lustig, President van de reeks van Longchamps restaurants, werd tot vier jaren gevangenisstraf veroordeeld wegens ontduiking van de betaling van 2.872.766 dollar aan federale inkomsten belasting. Luistig kreeg ook nog een boete van 1115.000 dollar. (New York, (AP) 10.7).

het nieuws van vandaag

Het begint den leden van de Veiligheidsraad te vervelen dat Rusland telkens weer zijn veto-macht wil toepassen wanneer het iets niet goedvindt. Om de simpelste dingen verklaart Gromyko thans dat zijn weigering als veto bedoeld is. Toen hij dit gisteren weer deed en zich alleen verzette tegen deelneming van den Canadesen vertegenwoordiger aan de besprekingen over de atomaire energie, nam de Veiligheidsraad er evenwel geen genoegen mee.

Voorzitter Castillo Nájera van Mexico noodde niettemin den Canadees om mede te zitten aan de boogvormige tafel. Gromyko kon alleen maar opmerken, dat hij de quaestie later weer ter sprake zal brengen. Dat vinden de anderen best. Australië's Herbert Evatt schijnt zelf plannen te hebben om de veto-quaestie op het tapijt te brengen en zelfs aan de Algemene Vergadering voor te leggen waarneer deze in September weer bijeenkomt.

Rusland zal zich ongetwijfeld fel verzetten, doch dit bevordert de samenwerking tussen de grote mogendheden geenszins.

Zo zien wij hoe Rusland in Europa een geheel andere politiek volgt dan de Verenigde Staten en Groot Britannië. Men levert daarbij felle critiek op elkaar en vooral in de Sovjet-pers gaat men fel te keer tegen de „internationale reactionairen". Het zal den Sovjets zeker niet naar de zin zijn dat de Verenigde Staten thans aan Oostenrijk hebben medegedeeld, dat zij alle Duitse bezittingen in de Noordamerikaanse zone aan Oostenrijk laten.

Dit is een handige zet van het Noordamerikaanse Departement van Buitenlandse Zaken waar de Sovjets enkele dagen geleden juist alle Duitse bezittingen in hun zone van Oostenrijk inpikten. Het Oostenrijkse Parlement is in een speciale vergadering bijeengekomen om naar een verklaring van Kanselier Leopold Figl te luisteren waarin hij het Russisch optreden laakte.

Alleen de vier Communisten in het Oostenrijkse Parlement namen een aparte houding in.

De tegenstelling in de Russische en Brits-Noordamerikaanse politiek komt ook tot uiting in de Balkan. Zoals men weet valt Albanië binnen de Russische spheer, terwijl Hellas nog steeds door Britse troepen bezet wordt. Aan de grens tussen de beide landen vinden de laatste dagen herhaaldelijk schermutselingen plaats. In het kruitvat dat de Balkan steeds geweest is, moet men zoiets wel met bezorgdheid gadeslaan.

Onze Staatslieden aan de Arbeid

Kwezel . . . ezel.

Het Algemeen Handelsblad geeft voor het verslag van de Koninklijke audiëntie iets over de tocht der commissieleden van 's-Gravenhage naar Apeldoorn. In Utrecht onderbraken onze staatsmannen hun tocht om de Dom te bezichtigen, waarna de tocht in Putten nogmaals onderbroken werd voor een bezoek aan de echoput, waar de Heren het traditionele „kwezel" riepen en „ezel" als antwoord hoorden. Een en ander verwekte ongetwijfeld hilariteit.

Boek van Gomez op komst.

Wij lezen in de Nat. Rott. Crt: „De geest van de grondwet van 1869", aldus Mr. Dr. Moises F. da Costa Gomez, voorzitter van de Curaçaose missie, in een persgesprek, ‚kan geen beginsel meer zijn voor de huidige toestand. Binnen het raam van de grondwet van 1922 is het zeker mogelijk in de onderbouw, voordat de rijksconferentie een definitieve beslissing zal nemen, thans reeds hervormingen aan te brengen. Hiervoor zijn wij dan ook gekomen."

Een der leden van de delegatie zeide: „Nederland gaat zijn Koninkrijk weer opbouwen. Indien dit zo is, dan moeten Suriname en Curaçao zeker niet op de te houden conferentie ontbreken. Het is ons streven reeds thans, vóór de rijksconfrentie een aanvang neemt, tastbare resultaten naar ons land mede te nemen."

Op de vraag, hoe het met de voorlichting ten aanzien van het moederland op Suriname en Curaçao gesteld was, antwoordde een andere gedelegeerde, dat deze veel te wensen overlaat. Hij beklaagde zich met name over de vaak tendentieuze en onvolledige voorlichting van de regeringspersdienst aldaar. Men heeft zich, aldus onze zegsman, nog lang niet geheel kunnen losmaken van de gewoonten uit de oorlogstijd. Noch van Nederland naar Curaçao, noch omgekeerd is propaganda op haar plaats. Ons past een eerlijke uitwisseling van concrete en vooral volledige feiten, zoals men zich die denkt in het raam van het Koninkrijk der Nederlanden.

„Al kent men in Suriname en Curaçao niet het partijleven zoals zich dat in Nederland openbaart, aldus een lid der Surinaamse delegatie, toch is dit geen teken van gebrek aan politieke belangstelling. Voor zover de politieke overtuiging tot uiting komt, kenmerkt zij zich door het gemeenschappelijk streven naar bevrijding van verouderde, autocratische toestanden, met name sterke beperking van de macht van de gouverneurs der beide gebiedsdelen. Men herinnert zich de beloften van de Koningin, dat de rijksdelen het zelfbeschikkingsrecht binnen het rijksverband zouden krijgen en houdt zich daaraan vast.

Dr. M. F. da Costa Gomez deelde nog mede, dat hij een boek, „Curaçao in het Koninkrijk" getiteld, in voorbereiding had. Tevens stelt hij zich voor enige politieke brochures hier in Nederland uit te geven.

Anti - Gouvernementele schuitje.

Aan de Maasbode ontlenen wij nog de volgende commentaar ten aanzien van de autonomie-commissies:

Wij willen gaarne onzen broeders in de West zolang mogelijk ter wille zijn. Wij zwegen daarom tot heden over de min of meer eigenaardige berichten en geruchten omtrent de deputatie uit Curaçao en Suriname, op het ogenblik in ons land vertoevend ter aanbieding van een memorandum aan Hare Majesteit de Koningin, hetgeen intussen is geschied.

Hetgeen inmiddels omtrent deze deputatie is gepubliceerd doet toch wel zeer ernstige vragen rijzen als:

1. Is heel dat optreden van deze deputatie eigenlijk niet overbodig? Wij staan hier in Nederland toch allen met twee voeten op het standpunt van de koninklijke verklaring van December 1942, dat aan alle delen van het koninkrijk autonomie in binnenlandse aangelegenheden wil verlenen binnen het verband van het koninkrijk. Dit is toch ook in hoofdzaak hetgeen de deputatie komt vragen en het heeft de schijn of ze hiermee een open deur wil inlopen.

2. Is deze actie niet erg voorbarig, vlak voor de rijksconferentie aan welker voorbereiding met kracht en spoed wordt gewerkt? Is de toestand b.v. in het welvarende Curaçao thans zo hopeloos donker, dat er geen dag en geen uur kan worden gewacht?

3. Is de afzending van deze deputatie niet méér een speciale liefhebberij van een bepaald groepje dan een uiting van de algemene volkswens? Zowel uit Curaçao als uit Suriname komen berichten van desavouering van de deputatie. Deze kan, aldus de berichten, volstrekt niet beschouwd worden als representatief voor de meerderheid van de bevolking. Zelfs de wijze, waarop handtekeningen zijn verkregen, wordt aangetast. De aanwijzing van de leden der deputatie door de Staten, die toch al moeilijk kunnen worden beschouwd als representerend het gehele volk, schijnt een min of meer eigenaardig verloop te hebben gehad.

4. Is, speciaal wat Curaçao betreft, de bedoeling van de deputatie zuiver en alleen geïnspireerd door zakelijke motieven of door een zeker vijandigheid ten opzichte van den gouverneur? De „Amigoe di Curaçao" schrijft het met evenveel woorden, terwijl dat blad het representatieve karakter van de deputatie ontkent. Het is spijtig, dat een Nederlands orgaan al aanstonds in datzelfde anti-gouvernementele schuitje van de deputatie is gestapt.

In ieder geval lijkt helaas enige reserve ten opzichte van deze deputatie op haar plaats.

Suriname's Memorandum.

De Nieuwe Nederlander, een protestants-Christelijk blad te Utrecht, weet nog het volgende over het Surinaamse Memorandum te vertellen:

Het eerste door de Staten van Suriname opgestelde memorandum bevat beginselen waarnaar de constitutie van Suriname dient te worden vastgesteld. Het verlangt een gouverneur, door de Koningin benoemd voor 4 jaar en op voordracht van de Staten. Er moet een bij de wet te regelen burgerschap van Suriname worden ingesteld.

Het kiesrecht zal door alle burgers boven de leeftijd van 21 jaren worden geoefend, behoudens beperkingen bij de wet. De gouverneur is niet verantwoordelijk. De verantwoordelijkheid van de hoofden van departementen wordt bij de wet geregeld. De wetgevende macht wordt geoefend door hem en de staten tezamen. De benoeming van rechters geschiedt door den gouverneur op voordracht van de Staten. Het muntstelsel wordt bij de wet geregeld en er zal een Algemene Rekenkamer worden ingesteld.

In een tweede memorandum worden de wijzigingen opgesomd die in de vigerende Staatsregeling van Suriname kunnen worden aangebracht zonder dat grondwetswijziging nodig is.

Zij beogen vermindering van de macht van den gouverneur, verdwijning van het instituut der „benoemde leden", opheffing van de mogelijkheid dat door de Staten verworpen verordeningen bij Algemeen maatregel van Bestuur worden vastgesteld, zelfstandig begrotingsrecht van Suriname en het recht om zelfstandig leningen te mogen sluiten. De te wijzigen bepalingen zijn de artikelen 31, 32, 68, 100, 101, 114 en 152 der Staatsregeling van Suriname.

„DE BIJBEL IS EEN GOED DING", ZEGT MOLOTOV.

De Sovjet-Minister van Buitenlandse Zaken, Molotov, heeft verklaard dat „de Bijbel een goed ding is".

Hij had aan zijn collega's gevraagd bij de bijgevoegde ministers aan te dringen, opdat het voorstel van een tractaat betreffende Finland, binnen de 48 uren zou klaar zijn.

Toen Byrnes eraan herinnerde da het Fins tractaat op het einde van het programma stond, drong Molotov aan, zodat Bevin het voorstel van den Russischen afgevaardigde bijtrad.

„Het zal dan zijn zoals in de Bijbel staat: ‚De laatsten zullen de eersten zijn' ", zeide Molotov. „Ik moet erkennen dat de Bijbel een goed ding is doch we zouden toch goed doen ons op dit ogenblik met onze zaken te bemoeien en de Bijbel op zijde te laten."

(De aap komt uit de mouw — Redactie).

NIEUWE MINISTER.

De Venezolaanse regering heeft het ontslag van den Minister van Onderwijs aangenomen. In zijn plaats werd benoemd Dr. Antonio Anzola Garrillo.

CURAÇAO

HENNY EMAN AAN DE SLAG.

Henny Eman verzocht ons het volgende telegram te publiceren: „Voorzitter Staten van Curaçao. Misschien hedenavond niet aanwezig, moet organiseren grote volksbijeenkomst voor Zondag. (w.g.) Statenlid Eman."

ONZE BUREAUCRATIE.

De oorlog is afgelopen maar wij zuchten nog steeds onder een bureaucratie, die zowel tijd als geld kost. Op allerlei gebied ondervindt men hiervan last. Zo moest iemand onlangs een pakje met enkele snuisterijen, die hij bij wijze van geschenk van iemand uit het buitenland ontvangen had, inklaren. De man, die niet op de hoogte is van dergelijke dingen, werd gezonden van het kastje naar de muur: naar de KLM, naar de Douane, terug naar de KLM, terug naar de Douane, naar Economische Zaken op Scharloo, terug naar de Douane en vervolgens naar de Douane-loods op Scharloo waar hij een zeker bedrag moest betalen doch het pakje niet mee kon krijgen omdat het al vier uur was. Hij moest de volgende dag maar eens terugkomen.

En zo gaat het als men naar het buitenland moet vertrekken. Om de naam van een kind in een paspoort te doen bijschrijven moest iemand onlangs 2.50 G. betalen.

Een ander die op vacantie ging met zijn echtgenote moest eerst natuurlijk een hele macht formulieren halen, zijn belasting betalen, vervolgens allerlei stempels en bekrachtigende stempels trachten te krijgen waarbij hij moest verklaren of er niemand achterbleef en of hij zich op de waterleiding zou blijven abonneren (om er van af te zijn zei hij maar ja; wie weet wat hem nog te wachten had gestaan). Vervolgens naar de Vreemdelingendienst. De werkgever van zijn vrouw stond borg voor haar maar dat was blijkbaar niet genoeg. Speciaal moest hij nog een verklaring halen dat deze werkgever borg voor haar zou staan... als zij weer terug zou keren. De man kwam nota bene naar Curaçao voordat de Vreemdelingendienst bestond en moest, hoewel Nederlander zijnde later trouw zijn deposito betalen.

En de handel beklaagt zich erover, dat men extra personeel moet hebben louter om zich met de formulieren en eisen van het Gouvernement bezig te houden. Onlangs wilde de Deviezencommissie, dat de handelaren opgave zouden doen van alle bestellingen in het buitenland die nog niet geleverd waren.

Zoals het nu eenmaal hiergaat moesten vele agenten hiervoor opdraaien en dagenlang de archieven nazoeken en lijsten tikken met de namen van hun klanten, de nummers der bestellingen en de bestellingen zelf in de kleinste détails.

Als men weet dat sommige agenten honderden klanten hebben en vele klanten ettelijke bestellingen hebben dan begrijpt men een weinig wat dat zeggen wil. Speciaal werd men geprikkeld door deze eis van de Deviezencommissie waar tevoren voor elke bestelling uit het buitenland reeds een aparte vergunning nodig was. Deze speciale vergunning schijnt dan ook al geen betekenis te hebben, vooral daar de bestellingsformulieren vaak afgestempeld worden door een of anderen klerk die niet eens de moeite neemt om te zien wat er op staat.

Dezer dagen is de arbeidsregistratie de zaak nog komen bezwaren. Hoewel deze arbeidsregistratie op zich een zeer goed ding kan zijn, bezorgt zij den werkgevers en werknemers meer last dan nodig is. Bovendien laten de advertenties van de overheidsinstellingen in de plaatselijke bladen aan duidelijkheid veel te wensen over. Zo kan men thans lezen, dat iedere arbeider in de zin van de Landsverordening tot Inschrijving van arbeidskrachten 1945 verplicht is drie goedgelijkende pasfoto's te zenden aan het Departement Sociale Zaken en Economische Zaken, afdeling „Inschrijving van arbeidskrachten" Scharlooweg 76. Waarom niet en bondig gezegd dat iedere werknemer die minder dan 10.000 G. per jaar verdient de foto's moet inzenden? Wij willen wedden dat er niet veel zijn die op deze advertentie hebben gereageerd.

Tenslotte moet ons van het hart, dat de „service" op de Gouvernementskantoren alles te wensen overlaat. Als men de mensen toch maar van Pontius naar Pilatus stuurt, laat men hen dan snel behandelen en goede inlichtingen geven opdat zij niet meer tijd verliezen dan zij toch al zoek raken met al deze futiliteiten die van hen geëist worden.

VOOR LIEFHEBBERS VAN CTC.

In aansluiting op ons bericht van gisteren over de CTC- en Condorsigaren (Suerdieck) deelt de Curaçaose Handelmaatschappij, agente van de Suerdieck, ons mede dat thans met ponden in Brazilië kan worden besteld, zodat de genoemde merken binnenkort weer in de winkels verkrijgbaar zullen zijn.

De LIJST VAN DE K.L.M.

Curaçao — Aruba.

9 Juli: Leo Terzol, Irving E. Every, Supriano Concession, Elipe Sturms, G. Fraay, Detaram Daryanani, Alice Z. Sturms Cartes, Vidal Alvarez, Minguel en Alba Dovale; Herman J. G. Garschagen, Jose Hoo, Adele Leon.

Aruba — Curaçao.

9 Juli: Richard King, Luis Kook, Isabel de Maracara, Robley Evans, Joseph Pourier, Josephina Ponce, Fustine Riora, Otmar D. L. Wilnes.

Barranquilla — Curaçao.

9 Juli: Yamel en Abrahan Ajube; Johan de Windt, Alicia Lombana, Simon Lievers, Isaac Mezrahi.

Curaçao — Bonaire.

9 Juli: Agatha Cecilia, Lina Thod, E. A. Jourdain, Elvia P. en Pinicio Anthony; Luis L. Ramirez, Frater M. Radulphus, Broeder Aloysius, Charles Beukeboom, Remigio S. Pietersz, Theodorita en Baby Marlene Sinforisa.

Curaçao — Ciudad Trujillo.

9 Juli: Lucilia O. Poralta Batista, Richard King, Pascual Porfirio Lodesma, Amantina M. en Ismaelda M. Bonifacio; Lucrecia I. Tacklin.

Curaçao — Miami.

9 Juli: Alice Sandbach.

Miami — Curaçao.

9 Juli: Arvid Nilsson.

EREWACHTEN EN HULDELIEDEREN.

Extra audiënties om de wensen des volks te vernemen.

Maandagavond had een receptie plaats plaats in het logeergebouw te Saba, er heerste een zeer geanimeerde stemming. Ook van de veel hoger gelegen „Windwardside" kwamen de bezoekers naar het logeerhuis, waar evenals op St. Maarten schildwachten van de Johan Maurits van Nassau opgesteld waren. Het bezoek van een Nederlands oorlogsschip en de aanwezigheid van de „Jantjes" werd door de bevolking van de Bovenwinden zeer op prijs gesteld.

Ook de officieren en de bemanning appreciëren het bezoek en prijzen de bevolking om haar gastvrijheid en hartelijkheid. Dinsdagmorgen begaf het gezelschap zich te paard naar „Windwardside". Om acht uur werd de lange klimtocht over steile steentrappen te paard begonnen. Bij „Peak" werd de gasten ontvangen door een ontvangstcommissie bestaande uit de heren Herman Hassell, Carl Hassell, Bloomfield Hassell, Peter Every, Peter Johnson, Stanley Johnson, Peter Hassell, Mejuffrouw Maisy Hassell.

Jongejuffrouw Mildred Johnson bood den gouverneur bloemen aan waarna schoolkinderen allen met oranje en rood-wit-blauw gesierd en met wuivende vlaggetjes welkomstliederen zongen. Vervolgens ging het gezelschap naar het logeergebouw waar Herman Hassell de blijdschap van Windwardside over het bezoek uitdrukte en getuigde van de aanhankelijkheid aan de Koningin en het Koninkrijk. Nadat Dr. Kasteel geantwoord had en het gezelschap een heildronk gedronken had, werden de scholen bezocht. De kinderen zongen gelegenheidsliederen en Dr. Kasteel onderhield Zich met de onderwijskrachten en de kinderen. Ook het hospitaal werd bezocht.

De Gouverneur werd overal door de inwoners geestdriftig begroet. Hoewel het niet op het programma stond hield de Gouverneur audiënties om de wensen van de bevolking te leren kennen en besprak met de landraden verschillende quaesties. Hierdoor werd het vertrek uit het feestelijk bevlagd Windwardside vertraagd.

Na afloop ging het gezelschap naar de kust en scheepte in aan boord van de Johan Maurits waar Commandant Van Rosevelt de gasten hartelijk verwelkomde. De boot voer onmiddellijk af, aan boord werd een middagmaal aangeboden en om 15.30 uur ging de Johan Maurits voor St. Eustatius ten anker, waar de ondergezaghebber Ernesto Voges den gouverneur aan biord kwam verwelkomen. Om 16 uur landde het gezelschap op St. Eustatius waar de heer Voges de ontvangstcommissie voorstelde, die bestond uit de heren Dr. Lubliek de gouvernementsgeneeskundige, Pastoor Reinier J. van Teeffelen O.P., Mevrouw Van Tiel, waarnemend hoofd van de openbare school; de landraden C. Sprott en J. H. Hooker; C. B. Heiliger, waarnemend substituur rechter en A. van Niel van de Radio-dienst.

Per auto ging het gezelschap naar het huis van den ondergezaghebber waar de schoolkinderen met vlaggen en oranje strikken waren opgesteld en waar de Methodiste „Boys and Girls Life Brigade" in een blauw uniform een keurig saluut brachten. Onder leiding van Mejuffrouw L. Hassell en de Zusters Floriberta en Bohemea zongen de kinderen welkomstliederen.

Na de aubade werd de gouverneur door Landraad Sprott namens de bevolking verwelkomd. In de zaal werd een heildronk genomen. Na een kort oponthoud in het logeergebouw bezocht de Gouverneur Bethnia, een tehuis voor oude vrouwen door het Wit-Gele Kruis ingericht.

Pastoor Van Teeffelen sprak Dr. Kasteel toe en hij dankte ook den voorzitter van het Wit-Gele Kruis Van de Laarschot en Mevrouw Paula van de Laarschot voor alles wat zij voor het tot standkoming deden. De vrouwen wier leeftijd varieert tussen de 72 en 90 jaar zongen den gouverneur toe.

Langs de bevlagde straten waardoor de Lifeguards, geuniformeerd en met trommel paradeerden keerde het gezelschap weer naar het huis des ondergezaghebbers terug waar de Nederlandse Club was samengekomen onder voorzitterschap van den heer Voges. Deze heette den Gouverneur welkom en zette het doel van de club uiteen, nl. de versterking van banden met het Moederland.

Dr. Kasteel hield een lange rede gewijd aan het Koninkrijk en wenste de initiatiefnemers hartelijk geluk (GPD).

NIEUWS VAN OVERAL

RUSLAND HEEFT CONSIDERATIE VOOR DUITSLAND.

door

Joseph Dynan.

Joseph E. Dynan

Rusland staat vooraan bij alle andere Geallieerden in de consideratie voor Duitsland, gezien de verklaring welke Molotov voor de Raad der Ministers van Buitenlandse Zaken over de Duitse politiek aflegde. Duidelijk zette hij de houding van het Kremlin ten aanzien van Duitsland uiteen met de verklaring, dat Duitsland niet in staten moet worden gesplitst of verdeeld zonder de goedkeuring van het Duitse volk. Dit vond Molotov een slechte politiek ten aanzien van den vijand. Hij zeide, dat Duitsland niet moet worden gereduceerd tot een landbouweconomie doch juist zijn industriecentra moet behouden. Bovendien moet zijn staalproductie worden bevorderd.

Molotov zeide, dat de Duitse industrie moet worden behoed tegen het gebruik ervan voor oorlogsdoeleinden. Hij deelde aan de Raad mede, dat zo spoedig mogelijk centrale bestuursorganen moeten worden gevestigd als een prélude tot de vestiging van een centrale Duitse regering waarmede de Geallieerden zelfs een vredesverdrag zouden kunnen sluiten.

Molotovs verklaring is in strijd met de Franse plannen voor het Reich, welke voorzien in de afscheiding van het Rijnland, Ruhrgebied en Saarland en het uitstel van centrale bestuursorganen tot verscheidene Duitse staten zijn gevestigd op hechte grondslag.

Officiële Franse kringen gaven uiting aan hun teleurstelling over de Russische politiek in Duitsland welke zo zeer in strijd is met de Franse politiek. Sommige kringen zijn geneigd om Molotovs verklaring te beschouwen als een geste teneinde de Duitse Communisten te versterken in hun campagne om de beheersing van het Reich (Parijs, (AP) 11.7).

TASS LEVERT CRITIEK.

In een bericht uit Parijs beschuldigde het Sovjet-agentschap Tass Byrnes en Bevin ervan eenzijdig en arbitrair te zijn bij de voorlegging van hun plannen over Duitsland aan de Ministerraad. Het agentschap zeide, dat Byrnes niet bevredigend geantwoord heeft op de Russische critiek op zijn voorstel voor een verdrag om de Duitse ontwapening gedurende 25 jaar te garanderen. Ook zou hij den Noordamerikaansen Generaal Lucius Clay verdedigd hebben voor zijn „onwettige stopzetting van de goederen uit de Noordamerikaanse zone aan Rusland, welke bedoeld zijn als schadeloosstelling" (Moskou, (AP) 11.7).

ERNSTIG VLIEGONGELUK.

Een B-17 bommenwerpers van het Noordamerikaanse leger is gisteravond in de regen en mist tegen de 400 meter hoge berg Tom nabij Molyoke aangevlogen. Al de 24 inzittenden werden gedood. De lijken zijn ernstig verminkt. (Holyoke, (AP) 10.7).

BOTSING BIJ DELVINAKI.

Een woordvoerder van het Helleense Departement van Buitenlandse Zaken zeide, dat de regering instructies gegeven heeft aan haar Ambassadeurs n Washington, Londen, Parijs en Moskou om de aanvallen te veroordelen, welke door Albaanse troepen gedaan worden op de Helleense grens. Volgens berichten uit Yannina is een Helleense grenswacht nabij Delvinaki Zondagmorgen plotseling aangevallen door een grote Albaanse groep. De post werd heroverd toen versterkingen aanrukten. De berichten zeggen dat twee van de vijf Helleense soldaten die de post bemanden, worden vermist. Een derde werd gewond. Het materiaal van de post werd gestolen. De aanval werd gedaan door ongeveer 80 Albaanse soldaten, gesteund door de leden van de ERAS, de militaire tak van de EAM, een coalitie van de linkse Helleense partijen. (Athene, (AP) 10.7).

POLEN—ARGENTINIE.

De Poolse regering heeft bekendgemaakt, dat zij diplomatieke betrekkingen met Argentinië aanknoopt. (Warszawa, (AP) 10.7).

VOLLEDIGE CENSUUR.

De Joodse pers in Palestina is volledig gekneveld. Er heerst een strenge censuur. De antiJoodse „Times" wordt op ruime schaal verspreid. De onafhankelijke „Manchester Guardian" is echter verboden. De Palestijnse regering wil zo de indruk wekken, dat de hele wereld buiten Palestina het Britse optreden goedkeurt. (Telegram Joodse Agentschap Washington.)

Bekendmaking

De Gezaghebber van Aruba maakt bekend:

A. Als prijs waartegen het navolgend goed op het eiland Aruba ten hoogste mag worden te koop aangeboden, verkocht of geleverd vast te stellen.

I. IN DEN KLEINHANDEL.

Kool, (witte) afkomstig uit de Zuid Amerikaansche landen o. a. Venezuela, Colombia, Santo Domingo per ½ KG. . . . . . Fl. 0.40

B. Te bepalen, dat deze beschikking in werking treedt op den 9den Juli 1946.

De Gezaghebber van Aruba
Mr. L. C. KWARTSZ

Lou Lichtveld ziet vooringenomenheid tegen Iberische cultuur tanen.

Spaanse Mystieken putten uit Nederlandse wel, De Vries, Lichtveld, Brandsma drinken aan Spaanse Bron.

Het contact tussen de Spaanse en de Nederlandse letterkunde is episodisch geweest doordat de beide landen slechts episodisch met elkander in historische aanraking zijn gekomen en daarbuiten wegens het feit dat de Nederlander over het algemeen geen Spaans leert, ja zelfs een zekere aversie heeft voor alles wat van het Iberische schiereiland komt, aanrakingspunten vrijwel niet voorkomen, aldus de kern van Lou Lichtvelds rede welke hij Dinsdagavond voor de Debatteerclub „Unitas" in een stampvolle zaal van het Cultuurcentrum heeft gehouden.

Lou Lichtveld sprak hier zijn tweede merkwaardige littéraire rede uit. De eerste welke de invloed van West-Indië op de Nederlandse letterkunde behandelde, hield hij in de Club „Justitia Pietas Fides" (ons blad van Zaterdag 29 Juni), de tweede had een niet minder belangwekkend onderwerp. Hierbij bleek dat de Westindische invloed zich door bepaalde karakteristieken openbaart (episodische vertelling, atmosferische schildering, biografisch element e.d.), terwijl de Spaanse invloed veeleer van incidenteel-historische aard is (vertalingen of nabootsingen van Spaanse werken).

Nasleep van de 80-jarige oorlog.

De oorlog, welke tussen Spanje en Nederland heerste — en waarbij van onze kant heel wat gecollaboreerd werd, terwijl de landmacht bijna geheel uit Duitse troepen bestond en zelfs de vloot voor een deel met niet-Nederlandse manschappen was bemand — heeft als nasleep gehad, dat de overwinning ons steeds kleinerend over den overwonnene doet spreken. Dit verschijnsel doet zich na elke oorlog voor. Daar kwam nog bij dat deze minachting door de legende-vorming, aan elk nationalisme eigen, groeide, terwijl ons land tot aan het begin dezer eeuw een Protestantse natie werd, die de Katholieke Spaanse cultuur onderschatte.

De Nederlandse cultuur, die vóór de Spaanse tijd meer ingesteld was op Noord-West Europa, richtte zich ook na de Vrede van Munster (1648) weer op dat terrein. Van Spanje zelf uit deed men uiteraard geen poging om de aanrakingspunten te behouden, omdat de huidige Spaanse geschiedboeken nog aantonen dat men in Spanje de betekenis van de Tachtigjarige Oorlog voor Nederland en Spanje, dus voor Europa en de wereld, niet inziet.

Toch vindt men in Nederland nog interessante resten van de Spaanse tijd: biologisch, omdat men zelfs nu nog donkere Spaanse typen aantreft, welke van tijd tot tijd te voorschijn worden „gemendeld", en philologisch in Spaanse woorden als dukdalf (Hertog van Alva), galletje (galeta, een soort broodje in Amsterdam), cantarisboekje (Joods gebedenboek) e.d. Om den Spaansen wijsgeer Spinoza niet te vergeten, „die de good-will welke door soldaten, landvoogden en generaals bedorven was, zoals soldaten, landvoogden en generaals steeds plegen te doen, kwam goed maken", aldus de heer Lichtveld.

Vóór de Middeleeuwen was er wisselwerking.

Lou Lichtveld wees erop, dat vóór de Tachtigjarige Oorlog de invloed niet van één richting kwam. De litteratuur was toen veelal collectief. Van Zuid naar Noord ontmoet men de Saracenen in de ridderromans; het Roelandslied voert naar Spanje en in de Frankische romans voeren de pelgrimswegen naar Santiago de Compostella. In de Middeleeuwse lyriek ontmoet men wel een „soudaans dochterkyn" of sultansdochter en de sultans zelve worden in de abele spelen genoemd.

Omgekeerd — en dat wordt te vaak vergeten — is de invloed van Noord op Zuid ook groot. Merkwaardig is daarbij wel, dat deze invloed op godsdienstig terrein ligt en de Nederlandse mystieken als Ruusbroek en Hendrick Herp, alsook de Duitse Suso, Johannes Tauler, Meister Eckehart e.d., de bronnen zijn geworden [illegible] mystiek is voortgeweld. De Rotterdammer Erasmus heeft de Renaissance in Spanje voorbereid.

Vanzelfsprekend worden de culturele betrekkingen in de zestiende eeuw inniger als de staatkundige relaties nauwer worden, doordat de Oostenrijkse Karel V als koning van Spanje Heer der Nederlanden werd en zich vooral in het tweede deel zijner regering op Spanje oriënteerde (na zijn troonsafstand ging hij ook in Spanje wonen), een richting die onder Philips II werd voortgezet.

De Rederijkers keken graag naar Spanje en kerkelijke spelen uit Spanje werden in Nederland nagevolgd. De Vlaamse notaris Cornelis de Bie (plm. 1700) bewerkte tragi-comedies naar Lope de Vega en zijn „Roeland de Klapper" is bekend. Wouters bewerkte de „Geliefde Stiefmoeder" naar Calderon; daar is Joan de Grieck enz.

Scheldwoorden blijven.

Aan de andere kant merkte men in die tijd van de Spanjaarden in het Noorden weinig, ook al fungeerde Lope de Vega zes jaren als secretaris van Alva en waren er andere schrijvers op de vloot en in het leger. Men neemt in oorlogstijd geen cultuur over, doch onverdraagzaamheid en scheldwoorden, zodat men in Valerius' Gedencklanken nog leest „Hoort Maraans trompetten" (De Spanjaarden noemden bekeerde Joden Maranen) in het Geuzenliedboek van 1609 vindt men Spaanse woorden en een goede Spaanse stof heet in Spanje nog altijd „Olanda".

Dat is alles. Pas later, na de splitsing wordt de invloed sterker. En dan ook niet de historische oorlogsbeschrijving, welker kronieken eerst in de laatste tijden door Johan Brouwer zijn vertaald (lezing toont aan dat beide partijen erg eenzijdig op de zaak keken) of van Bernardino de Mendoza, die episodes uit de Tachtigjarige Oorlog beschreef. Het zijn onze eigen grote dichters P. C. Hooft en Breeroo die bewust de Spanjaarden navolgen. Zo vindt men in Hoofts „Granida" een gedicht waarvan eerst thans is komen vast te staan, dat het uit de Celestina van 1499 is overgenomen (via het Italiaans, want Hooft las geen Spaans), terwijl Breeroo, die Amsterdamse volksjongen als type van het geknechte volk de machteloosheid tracht duldbaar te maken door spot: de Spaanse Brabander, een satyrisch kluchtenspel. Ook heeft hij nog enkele toneelstukken aan de Spaanse litteratuur ontleend.

Het is echter de Don Quijote van Miguel de Cervantes, die steeds invloed is blijven oefenen, zelfs in het begin van de achttiende eeuw, toen er maar weinig littérair leven in Nederland was. Pieter Langendijk leverde toen in 1711 nog een toneelbewerking van enkele hoofdstukken: Don Quichot of de Bruiloft van Kamacho.

[illegible] evenwel, aldus Lou Lichtveld, dat waar Cervantes fijn is, Langendijk boers en plat blijkt te zijn.

Van de Spaanse schelmenromans uit de zeventiende eeuw is een en ander vertaald, maar invloed om tot een eigen Nederlands genre te komen, was er niet. Lichtveld kent maar één echte Nederlandse schelmenroman, De Vermakelijke Avonturier van Dr. Daniel Heinsius.

De „Negentiger Beweging".

Met de neergang van de Spaanse letterkunde daalt ook de weinige belangstelling. Rhijnvis Feith (plm. 1800) toont belangstelling voor de Spaanse romance-litteratuur, maar de negentiende eeuw kent toch weinig of geen aanrakingspunten tot de vernieuwing in de Spaanse letterkunde omstreeks 1890, een beweging die te vergelijken is met onze Tachtigers, doch breder van invloed is.

Jacobus van Looy, van huis uit schilder, maar die na zijn reis door Italië en Spanje ook geschreven heeft, toont in „Gekken" en „Reizen" Spaanse invloed; Louis Couperus heeft de Spaanse cultuur in zich opgenomen en na 1920 wordt de Spaanse letterkunde vooral bekend omdat Nederlandse schrijvers naar Spanje gaan, zoals Slauerhof, Marsman, Hendrik de Vries e.a., die na hun reis ook in eigen werk Spaanse invloeden doen onderkennen. Hendrik de Vries toont in zijn taal vooral de invloed der Spaanse volksliederen. Hij creëerde o.a. het copla-type in het Nederlands.

Verder kan men Werumeus Bruning noemen die Don Quijote vertaalde, waarna Titus Brandsma, O. Carm., die naar Lichtveld vertelde, „de heldendood, ja zelfs de martelaarendood is gestorven", maar die de volledige vertaalde werken van de grootste van alle Spaanse schrijvers Santa Teresa heeft nagelaten. Lou Lichtveld zelf vertaalde St. Jan van het Kruis en het is deze verteller, die als oorspronkelijk schrijver in „Put der Zuchten" (Spaanse middeleeuwse gedichten), zijn roman „Waarom niet?" en „Aansluiting gemist" Spaanse trekken verraadt, welke men trouwens ook weervindt in „De dolle Dictator", waarin Lichtveld het leven van den Argentijnsen dictator Juan Manuel de Rosas beschrijft, of in zijn Mexicaanse werken „Mexico zingt" en „De Rancho der Tien Mysteries".

Over het algemeen zet de jongere generatie zich heen over de vooringenomenheid tegenover de Iberische cultuur. Tijdens de afgelopen oorlog zijn velen Spaans gaan leren, weliswaar uit materiële overwegingen omdat men toekomst zag in het door de oorlog onaangetast gelaten Zuid-Amerika, maar waaruit toch culturele contactpunten kunnen ontstaan.

Helaas zijn de Latijns-Amerikanen slechte cultuurpropagandisten. Men ziet in Nederland practisch nooit iets van de Zuidamerikaanse letterkunde. Bovendien is er het deviezenvraagstuk, dat het onmogelijk maakt de boeken te bestellen. Toch heeft men naast drie leerstoelen in het Spaans (Utrecht, Amsterdam en Leiden) nog een docent aan de Handelshogeschool te Rotterdam terwijl er in Amsterdam een Spaanse boekhandel is, waarin de moderne Spaanse litteratuur echter maar matig vertegenwoordigd is.

Met aandacht hadden alle aanwezigen Lichtvelds boeiende lezing aangehoord. Na de pauze, tijdens welke de heer Lichtveld gelegenheid had kennis te maken met enkele aanwezigen (zijn drukke werk verhindert het hem overdag), stelde men nog enige vragen, waarna de heer Kwast deze biezondere avond sloot.

TWEEDE KAMER AAN DE SLAG.

De Regeringsverklaring van het kabinet is gisteren in de Tweede Kamer behandeld. De heer Schouten van de Anti-revolutionnaire Partij, opende het debat door te zeggen, dat dit volgens hem geen nationaal kabinet was. Hij verklaarde o.a., dat het programma eerst aan de Partij van de Arbeid werd voorgelegd, die er haar invloed op kon oefenen, en daarna pas aan de andere partijen, die er alleen maar kennis van konden nemen. Verder zeide hij: „Dit kabinet is voor ons een teleurstelling". Volgens hem bood deze verklaring geen houvast en geen aanpassing aan de veranderde omstandigheden.

Jhr. Goes van Naters (Partij van de Arbeid) daarentegen, verklaarde dat dit een bevredigend resultaat was van een onbevredigend einde, maar wenste verder te wachten met commentaar totdat er over veertien dagen meer concrete beweringen zijn.

Prof. Mr. Carl Romme (Katholieke Volkspartij) verklaarde, dat het Indische vraagstuk het alles beheersende vraagstuk was en zeide o.a. over de Rijksconferentie „dat deze volkomen vrij" moest zijn in het nemen van haar beslissingen.

De afvaardigingen van Suriname en Curaçao woonden de zitting bij.

LOF VOOR DELEGATIE.

Dr. M. F. da Costa Gomez seinde hedenmorgen aan den Voorzitter der Staten van Curaçao:

„Kamerdebat volgend op regeringsverklaring schitterend succes voor delegatie. Regering prees houding West-Indië en optreden delegatie. Alle fracties steunen regeringsverklaring dekkend standpunt delegatie."

IN EEN NIEUWE ROL.

Over het Republikeinse kabinet valt nog het volgende mede te delen:

Hoewel Sjahrir de onderhandelingen met Nederland voort zal zetten, zal hij dit niet meer doen in zijn bevoegdheid als „Premier" maar als Minister van Buitenlandse Zaken.

Het Republikeinse Nieuws Agentschap Antara meldt, dat Sjahrir de macht in handen houdt tot dat het kabinet gevormd is.

ONDERZOEK.

De Chinese gemeenschap heeft in Soerabaia een commissie ingesteld, die tot doel zal hebben het gedrag der Chinezen gedurende de Japanse bezetting te onderzoeken.

POLITIEK.

Tan Malakka, die Sjahrir ervan beschuldigd heeft Indië aan Nederland te willen verkopen, wordt door de republikeinen beschuldigd geprofiteerd te hebben van de geheimhouding, die in Republikeinse kringen bestond omtrent de onderhandelingen met Nederland.

VROUWEN VERKIEZEN HAAR MAN.

De T.R.I. in Soerakarta weigert nog steeds mannelijke evacuees tussen de 16 en 50 door te laten. Ook komen er nu op het vliegveld veel minder vrouwen aan daar de meeste vrouwen er de voorkeur aan geven bij haar mannen en zonen te blijven.

KORTENAAR IN GEVECHT.

De Kortenaar heeft in de Straat van Bali drie Japanse schepen, die door de extremisten gebruikt werden, in de grond geboord.

TAN MALAKKA GEARRESTEERD.

Van Republikeinse zijde wordt medegedeeld dat de Chinese Volks Front leider Tan Malakka gearresteerd is. Hij wordt er van beschuldigd aan de ontvoering van Sjahrir deel genomen te hebben.

DEVIEZENSMOKKEL.

Aan boord van de Klipfontein is een deviezensmokkel ontdekt ter waarde van 1 millioen Nederlands-Indische guldens aan goud en juwelen. Er zijn twee personen gearresteerd, goudhandelaren, die blijkbaar onder de Japanse bezetting al hun goud in staven gesmolten hadden en er nu mee probeerden weg te komen.

DE PERS.

Wij lezen in de Groene:

Er wordt tegenwoordig eigenaardig gespeeld met de pers. Aan de ene kant worden de journalisten bij allerlei gelegenheden als oud vuil behandeld en buiten de mogelijkheid om aan inlichtingen te komen gehouden en aan de andere kant worden zij bijeengeroepen met veel strijkages en op goed georganiseerde ontvangsten om mededelingen aan te horen, die van ieder belang ontbloot zijn. Aan de ene kant een soort terreur tegen zelfstandige pogingen om aan nieuws en inlichtingen te komen, [illegible] vrije pers, aan de andere kant persconferenties welke de voorlichting eigenlijk het aspect van een rookgordijn geven.

EEN INDIANENTEKENING AAN DE WESTKUST.

De mening dat men Indianentekeningen alleen maar aan de Oostkust van deze eilanden moet zoeken, is zeker ongegrond. We vermeldden reeds eens tekeningen van Poz Calbas, vrij dicht aan de Westkust. Kortelings ontdekten we een tekening in de grot gelegen op de grens van de plantages Santa Barbara en Colombia, zeer dicht aan de zee.

Vooraan in die grot vindt men ten minste één zeer duidelijke Indianentekening. Aan vervalsing behoeft men hier niet te denken, daar de grot nooit bezocht wordt, en zelfs onder de Bonairianen zo goed als onbekend is.

GEORGES DUHAMEL TREKT ZICH TERUG.

De Académie française, die zeer oude dame van de Quai Conti, is weer in opspraak, nu zij door haar secretaris-generaal Georges Duhamel in de steek is gelaten. Sommige Parijse bladen eisen niet meer of minder dan de liquidatie van dit pomp- en praalinstituut, waarvoor, naar zij zeggen, alleen aristocratische middelmatigheden en intriganten goed genoeg schijnen te zijn.

Voor Georges Duhamel is overigens Februari een maand van nog meer ontslagnemingen geweest. De 62-jarige dichter der Elégies en schepper der figuur van Salavin verliet ook de voorzitterszetel van de UNI, de Nationale Unie van Intellectuelen.

Duhamel ging heen om gezondheidsredenen, naar hijzelf voorgaf. Er is natuurlijk niemand, die dat gelooft. Het regent in de bladen verwijten aan zijn adres. Rechts betreurt, dat hij er niet in geslaagd is, de Académie nieuw leven in te blazen. Links verwijt hem, dat hij bij de jongste ballotage slechts reactionnaire candidaten zou hebben bevorderd.

Liquidatie van een Keizerrijk.

Nadat de Britse kabinetscommissie (Lord Samuel noemt hen naar aanleiding van het Witboek „De drie Wijzen uit het Westen") tevergeefs geprobeerd had te Simla de twee grootste politieke partijen te bewegen een eigen compromis te vinden voor het overbruggen van de diepe kloof die deze twee partijen scheidt, besloot zij zelf een compromis-voorstel te doen, waarvan het aanvaarden de bevolking van Brits-Indië in staat zou stellen een constitutie te vormen, die als basis kon dienen voor een onafhankelijk Indië. De voorstellen zijn onlangs gepubliceerd in de vorm van een Witboek en komen neer op het volgende.

De voornaamste eis van de Mohammedanen, het stichten van een volkomen onafhankelijke Mohammedaanse staat, Pakistan, wordt van de hand gewezen omdat het losmaken van de machtige Mohammedaanse minderheid van de rest van Indië binnen de nieuwe staat minderheden zou onderbrengen van respectievelijk 38% in West-Pakistan en 48% in Oost-Pakistan zodat de grondslagen gelegd zouden worden voor nieuwe minderheidsproblemen, vooral met betrekking tot de Sikhs in de Punjab. Voorts achtte de commissie ernstige militaire bezwaren aanwezig in het feit, dat de meest kwetsbare grenzen van Indië, de Noord-Oost grens en de Noord-West grens, beide in Pakistan zouden liggen, dat als onafhankelijk gebied noch over de troepen noch over de strategische ruimte zou beschikken voor een doeltreffende verdediging. Ook waren er verkeersmoeilijkheden. Pakistan zou namelijk bestaan uit twee helften, van elkaar gescheiden door een 1200 kilometer brede strook Hindoe-gebied, zodat het verkeer tussen de beide delen van het Mohammedaanse land af zou hangen van de (twijfelachtige) goede wil van de Hindoe-regering. Een verkleind Pakistan werd als oplossing door de commissie verworpen als voor de Mohammedanen onaanvaardbaar en economisch ongewenst.

Als compromis stelt derhalve de commissie voor de vorming van een Indische Unie een federatie van provinciën met de grootst mogelijke autonomie ten opzichte van elkaar en de Centrale Regering en met als overkoepelend lichaam een centrale regering verantwoordelijk voor het buitenlands beleid, verkeersmiddelen, defensie, en financiën voor zover vereist door de drie genoemde bestuursterreinen. De constituties voor de provincies zouden groepsgewijze, die voor de centrale regering gezamenlijk worden ontworpen door een Constituerende Vergadering, die om tijdverlies te vermijden niet zal worden gevormd op grond van algemene verkiezingen, doch zal bestaan uit vertegenwoordigers te kiezen door de bestaande wetgevende lichamen van de huidige provinciën in dier voege, dat globaal elk millioen inwoners zal worden vertegenwoordigd door één lid van de Constituante met een eerlijke verdeling naar politieke overtuiging.

De commissie stelt in verband met de laatste eis voor 4 zetels te geven aan de Sikhs, 78 aan de Mohammedanen en 210 aan de algemene groep, omvattende de Hindoe-meerderheid en de resterende minderheden. De onafhankelijke Vorstendommen zullen worden vertegenwoordigd door 93 afgevaardigden, te kiezen in onderling verlegd. De Constituerende Vergadering zal tevens onderhandelen met het Verenigd Koninkrijk over „zekere zaken", voortvloeiend uit de machtsoverdracht.

Inmiddels zal de Onderkoning een interim-kabinet vormen, geheel bestaande uit leidende figuren van de voornaamste Indische partijen. Zelfs Defensie zal worden toevertrouwd aan een Indiër. Dit is een beknopte samenvatting van de voorstellen der Engelse kabinetscommissie, voorstellen bedoeld om het vertrek der Engelsen uit Indië te bespoedigen.

„Ik vraag mij af", zeide Lord Wavell, de Britse Onderkoning voor Indië, in een radio-toespraak tot het Brits-Indische volk, „of gij beseft dat dit het grootste en belangrijkste bestuurs-experiment is in de gehele wereldgeschiedenis."

Lord Wavell overdrijft niet. Het Witboek, een meesterstuk van staatkundige bekwaamheid en luciditeit, biedt aan een land met 400 millioen inwoners, een vijfde van de wereldbevolking, de meest volkomen vrijheid en onafhankelijkheid aan, laat zelfs aan Indië de keus zich geheel los te maken van alle banden met het Britse Gemenebest. Het is inderdaad het meest belangrijke en indrukwekkende gebaar in de wereldgeschiedenis van politiek instinct, en tevens, in de ogen van vele idealistische Labourpolitici, van staatkundig fatsoen. De kolossale tegenstelling tussen de progressieve opvattingen van Labour en de oude imperialistische mentaliteit laat zich niet beter illustreren dan door de woorden die Winston Churchill sprak in het Lagerhuis naar aanleiding van dit Witboek dat hij een „bekwaam maar naargeestig document" noemde. Hij zeide van de kabinetscommissie: „Zij hebben voor een oplossing gewerkt met een ijver die natuurlijk zou zijn, indien het erom ging een imperium te verwerven en niet om het weg te gooien."

Het belangrijkste aspect van de in het Witboek vervatte voorstellen zijn niet, zoals men wellicht op het eerste gezicht zou denken, de adviezen omtrent het nieuwe staatsbestel en de constituerende Vergadering, maar het feit, dat de interim-regering geheel zal bestaan uit Indiërs. Als teken van goede wil en eerlijke bedoeling en als eerste belangrijke stap op weg naar Indië's onafhankelijkheid zal, naar ook de voormalige minister voor Brits-Indië, Amery, meent, dit feit door Indië beschouwd worden als belangrijker dan de gehele rest van de voorstellen.

Een ander belangrijk aspect van het Witboek wordt zichtbaar als men het in verband brengt met de Engelse plannen zich uit Egypte terug te trekken, het aanbieden van bijna-Dominion-status aan Ceylon, de poging de mandataire verantwoordelijkheid voor Palestina te delen met de Verenigde Staten. Men kan niet langer twijfelen aan het feit, dat het de Labourregering bittere ernst is het hare bij te dragen tot verwezenlijking van het zelfbestemmingsrecht der volken.

Deze bijdragen zijn inderdaad groot, vooral in een tijd waarin de tekenen van imperialistische machtspolitiek niet ver te zoeken zijn. En deze bijdragen blijven groot en indrukwekkend, ook als men meent te moeten constateren, dat de Britse regering van de nood een deugd maakt.

De nood is her namelijk niet alleen de nationale aspiraties van Egypte, Indië, Ceylon en de daaruit voortvloeiende mogelijkheid van onlusten, maar ook het naakte feit, dat Engeland noch de macht noch zelfs voldoende mensenmateriaal bezit voor het handhaven van de oude imperialistische politiek. Het begint reeds nu duidelijk te worden, dat Engeland met zijn grote productienood een arbeidsleger ter beschikking heeft, dat kleiner is of spoedig zal blijken te zijn dan dat van 1939, terwijl tegelijkertijd de regering een leger op de been wenst te houden van tweemaal de voor-oorlogse omvang. Het is een eenvoudige som, waarvan het besef de sleutel vormt van de defensie-besprekingen met de Dominions. Imprialisme is een luxe die Engeland zich niet langer veroorloven kan, zelfs al zou het dat willen.

De keerzijde.

Men kan moeilijk nalaten zich af te vragen wat de toekomst inhoudt voor Indië, als het er inderdaad in slaagt het minimum aan eenheid te verzamelen dat nodig zal zijn om zijn zelfstandigheid te verwerven. Er is weinig grond voor optimisme, als men denkt aan de verschrikkelijke verdeeldheid van het enorme land. Men zou met evenveel reden eenheid kunnen verwachten tussen Fransen en Duitsers als tussen Hindoes en Mohammedanen. Hier is niet in de eerste plaats sprake van een verschil in politieke ideologie. Politieke inzichten, voor zover aanwezig, spelen een zeer ondergeschikte rol. Het gaat om een onuitroeibaar verschil in godsdienst, cultuur, taal en schrift.

De wederzijdse haat, verachting en vijandschap is zo groot, dat men zich met angst afvraagt hoe lang deze vulkaan rustig zal blijven als met de Britse legers de Pax Britannica verdwijnt. Want wat men den Engelsen ook meent te kunnen verwijten in Indië, vast staat, dat zonder de Engelsen Indië het toneel geweest zou zijn van het grootste bloedbad in de moderne geschiedenis.

Maar dit is niet alles. Het zou volkomen onjuist zijn te menen, dat met het democratisch gebaar van de Britse regering de democratie haar intrede zal doen in Indië's inwendig bestuur. Hierbij denke men nog niet eens in de eerste plaats aan de onafhankelijke Vorstendommen, die weliswaar hun verdragen met Engeland zullen moeten vervangen door verdragen met de nieuwe Indische regering, maar die zeker niet hun huidige onafhankelijkheid prijs zullen geven, althans niet zonder bloedvergieten. Het voornaamste anti-democratische element is het kaste-stelsel van de Hindoes, dat, veel ernstiger dan een besef van standsverschil, neerkomt op een traditionele geestelijke instelling, die den Hindoe volkomen ontoegankelijk maakt voor de meest elementaire democratische begrippen.

Er zijn 180 millioen kaste-Hindoes, verdeeld over 4 hoofdkastes en ruim 200 onder-kastes. Maar zelfs dit is nog niet het voornaamste struikelblok voor een democratische ontwikkeling Het zijn de 60 millioen Hindoe-paria's, de kaste-lozen, de uitgeworpenen, de letterlijk onaanraakbaren, wier aanraking den bigotten Hindoe drijft tot baden en bidden om zich te reinigen van bezoedeling, die enkel door hun aanwezigheid in het land een democratische ontwikkeling onmogelijk maken. Men late zich niet misleiden door Gandhi-propaganda. Het paria-probleem is acuut en onoplosbaar. De tempels, die voor de paria's open gezet zijn, zijn onmiddellijk geboycot door de kaste-Hindoes. Zelfs de tempels! Het is geen overdrijving te zeggen, dat de angst van de outcasts voor overheersing door de kaste-Hindoes even groot is als die van de Mohammedaanse Liga.

Niet ten onrechte sprak Churchill onlangs in het Lagerhuis over hun lot. Menig Labourideoloog is volkomen onkundig van de rampzalige verdeeldheid in Indië.

Een verdere dreiging voor de toekomst ligt in de omstandigheid dat, indien de defensie van het land aan Indië zelf overgelaten wordt, het leger voornamelijk zal bestaan uit de zeer strijdbare Mohammedanen, die niet geremd worden door de Hindoeleer van de geweldloosheid. Wie zal de vrede bewaren bij zoveel haat, als de Mohammedanen het leeuwenaandeel in het leger krijgen en, sterk in het bewustzijn van althans de morele steun van 100 millioen Mohammedanen in andere landen, hun Pakistan-idealen niet willen opgeven? Wie zal de 900.000 Parsees beschermen, die, ondanks hun gering aantal, een zeer groot deel van Indië's groot-industrie in handen hebben en die maar al te goed weten, dat er velen klaar staan ze in het gunstigste geval uit het land te verdrijven naar Perzië, waar ze door hun vijanden geacht worden thuis te horen? Dan vraagt men zich af hoe het zal boteren tussen de 562 onafhankelijke vorstendommen, volkomen autocratisch, waarop Engeland zoveel jaren een waakzaam oog heeft gehouden? Wat zal er gebeuren in het Noordwestelijk grensgebied, waar de strijd met moordlustige stammen nooit een ogenblik rust heeft gekend, zelfs toen de Engelsen met hun macht verantwoordelijk waren voor de rust in deze gebieden? Hoe kan men vrede en eendracht verwachten in een land met zoveel primitieve haat, zoveel armoede en honger, met vijftien hoofd-talen en 200 onderscheiden dialecten en stam-talen, met een groot gedeelte van het akkerland in handen van geldschieters, die 30 — 70% woekerrente eisen van gehele tot slavernij gedoemde families, wier voorvaderen in een vergeten verleden geld hebben moeten lenen?

Wat kan de toekomst inhouden voor een werelddeel, dagelijks opnieuw opgehitst tot redeloze haat door een onverantwoordelijke, leugenachtige en grotendeels corrupte pers, een werelddeel waar de haat tegen alles wat Westers is zelfs geleid heeft tot een stelselmatige poging om de Westerse medische wetenschap te verdringen door een treurige hekserij, gebaseerd op een verbasterde Ayurveda, met stukken koper tegen de cholera, wonderkruiden tegen gehele reeksen van ziekten en kwalen, en zijn massa-productie van luidruchtig geadverteerde aphrodisiaca.

Men moet waarderen, dat de Britse regering handelt in het besef van haar morele verplichtingen tegenover Indië en de gehele wereld, en daarbij tevens aan de eisen, welke de beperktheid van eigen kracht aan haar gezonde politieke inzicht stelt, tegemoet komt, maar het zou dwaas zijn te verwachten, dat met het vertrek van de Pax Britannica een paradijselijke vrede zal opbloeien in de schaduw der tamarinden, zoals vooral sommige naïeve Labouraanhangers schijnen te menen.

De Grace Baptist Church (boven) werd verwoest tijdens een tornado welke River Rouge, een voorstadje van Chicago, trof.

ARTURO POMAR KAMPIOEN.

Arturo Pomar, Spanje's 14-jarig schaakwonder, heeft de nationale titel gewonnen in de laatste ronde van de kampioenschapswedstrijden.

Pomar zal binnenkort naar Gijon gaan om deel te nemen aan een internationaal tournooi met Portugese meesters. Dit tournooi vangt aan op 13 Juli. (Santander, (AP) 10.7).

DE KAMPIOEN VAN „JULIANA".

In de finale om het tenniskampioenschap van de Sportclub „Juliana" heeft de heer E. Pietersz gistermiddag den heer A. Jesurun verslagen met 6—1, 6—3, 6—4. Hierdoor is de heer Pietersz dus kampioen van zijn club geworden.

ONZE ATHLETEN NAAR NEDERLAND.

Na allerlei moeilijkheden overkomen te zijn, heeft men eindelijk het vertrek van de Curaçaose athleten naar Nederland kunnen vaststellen. Hoewel wij officieel nog geen bevestiging konden krijgen van de namen der spelers, die Curaçao straks zullen vertegenwoordigen in het moederland en daarbij ook tegen de Belgen zullen uitkomen, vernemen wij, dat de ploeg, welke onder leiding staat van den heer A. B. Faay en vergezeld wordt door den masseur D. van Eyten uit de volgende athleten bestaat:

J. Rooi, E. Calmes, P. Rojer, E. Adriana, J. Pinedo, A. Irausquin, R. Rosario, E. Dopwell, Webb, H. Prince, A. Fijnje, I. Raphaela en R. Anasagasti.

Op Zaterdag 13 Juli aanstaande vertrekt een eerste groep met den heer Faay per vliegtuig rechtstreeks naar Nederland. Op Woensdag 17 Juli volgt een tweede groep, die per vliegtuig naar New York reist en verder per schip naar Nederland zal gaan. Mogelijk volgt dan nog een derde groep. Men zal een kleine twee maanden weg blijven en in verschillende grote steden van Nederland optreden.

Er is een kleine mogelijkheid, dat enkele van onze athleten in de Nederlandse ploeg zullen worden opgenomen die in Augustus naar Oslo (Noorwegen) zal gaan om aan een tournooi van de Scandinavische landen deel te nemen. Maar natuurlijk staat dit niet vast.

LOUIS ZAL TEGEN MAURIELLO BOKSEN.

De promotor Mike Jacobs heeft bekend gemaakt, dat Joe Louis zijn kampioenstitel op 18 September tegen Tam Mauriello zal verdedigen. De wedstrijd zal plaats vinden in het Yankee Stadium. Louis zal voor de 23e maal zijn titel verdedigen.

Mauriello, die 23 jaar oud is, bokst al sedert 1939 om in zijn onderhoud te voorzien. Van de 77 wedstrijden die hij gebokst heeft won hij 69.

51 Maal won hij met knockouts; hij verloor zeven maal door beslissingen en eens eindigde de wedstrijd onbeslist. Gedurende de laatste achttien maanden heeft hij twaalf opeenvolgende overwinningen geboekt, waarvan elf door knockouts. Zijn laatste wedstrijd vond plaats in Madison Square Garden op 17 Mei toen hij Bruce Woodcock, zwaargewicht kampioen van het Britse imperium, versloeg binnen vijf ronden (New York, (AP) 10.7).

SPORT

K.S.C.

Kantoorvoetbal: Hedenmiddag speelt het Postkantoor tegen de Recherche.

Zaterdagmiddag speelt de K.N.S.M. tegen Crisiszaken.

TOURNOOI „SNELSCHAKEN 1946".

Voor dit tournooi, dat op Donderdagavond in het repetitielokaal te Emmastad zal aanvangen, hebben zch niet minder dan 42 deelnemers opgegeven, wel een bewijs, dat de schaaksport zich in grote belangstelling mag verheugen.

De deelnemers zijn verdeeld in 6 groepen van 7 spelers, uit ieder van deze groepen plaatsen zich 2 spelers in de semi-finale, die op 18 Juli gespeeld wordt, terwijl de finale tussen de vier overblijvende „meesters" op 22 Juli zal plaats hebben.

Voor niet-ingewijden delen wij nog mede, dat bij het snelschaken voor iedere zet slechts een bedenktijd van 10 seconde is toegestaan! Hierdoor speelt de factor „geluk" bij het snelschaken en grotere rol dan bij het gewone schaakspel, hoewel dit aan den kampioen van Curaçao (de heer C. F. van Tongerloo) niet verhinderd heeft, de vorige maal ook beslag op het kampioenschap snelschaken te leggen.

K. W. Coppoolse.

MIDDEN EN ZUID AMERIKA

XAVIER CUGAT NAAR CARACAS.

Het blad „El Nacional" bericht, dat Xavier Cugat binnen korte tijd Caracas zal bezoeken. Zijn magnifiek en internationaal orkest, dat contracten heeft om in enige clubs en luxueuze restaurants op te treden, zal hem vergezellen.

SCHADEVERGOEDING.

Het blad El Universal bericht, dat de 7de dezer, men in het Venezolaanse Ministerie van Binnenlandse Zaken is begonnen met het vergoeden van de schade geleden bij de Revolutie. De uitbetaling werd aan een speciaal daarvoor benoemde commissie opgedragen.

NIEUW VLIEGVELD.

Het blad El Universal meldt, dat de door de Linea Aeropostal Venezolana aangekochte terreinen in Puerto Cabello in een groot en modern vliegveld zullen worden herschapen.

VENEZOLAANS GEZANT IN NEDERLAND.

De heer H. Gil Fortoul is van Parijs naar Den Haag vertrokken, waar hij zich zal vestigen als Gezant van Venezuela voor Nederland, Noorwegen en Denemarken.

RAMIREZ MOET HET TERUGBETALEN.

Het Revolutionnair Tribunaal van Venezuela wees het volgende vonnis:

De Heer Roberto Ramirez, ex-Administrateur bij de Douane, werd veroordeeld om de som van Bs. 2 547.950.00 aan de staat terug te geven, welk bedrag hij ongeoorloofd uit de schatkist heeft gehaald.